

konkrete spørgsmål, får vi nogle lange udvandede forklaringer.

Jeg vil godt have lov til at sige til ministeren, at det er altså at skyde over målet at sige, at det er en ganske lille bitte bitte ting, der sker her, som ministeren plejer at sige, når vi kan organisere arbejdsnedlæggelser hele landet over og har arrangeret 20.000 mennesker til at komme i protest.

Jeg vil bede ministeren om at få nogle af de mennesker, der er i Venstre og i andre nærtstående partier ude i verden, arbejdsgivere og dem, der har sagt fra over for det her, til at komme med nogle tilbagemeldinger på og en registrering af, hvad søren det er, der sker ude i verden, for ingen ud over ministeren har ønsket det.

Jens Peter Vernersen (S):

Beskæftigelsesministeren slutter sit indlæg med spørgsmålet om at tage hensyn til det enkelte menneske. Det er jo helt fantastisk, sagt til beskæftigelsesministeren, hvis beskæftigelsesministeren tror, at de mange lønmodtagere, der er mødt op i deputation, og at de mange mennesker udeomkring i landet, der har sagt, de ikke kan lide denne lovgivning, har gjort det, fordi de lønmodtagere ikke kan gennemskue, hvad der foregår. Enten har beskæftigelsesministeren en utrolig nedladende opfattelse af lønmodtagere, eller også tager beskæftigelsesministeren fejl.

Selvfølger man kan ude på arbejdspladsen gennemskue, hvad det her går ud på. Det er derfor, man protesterer. Man ønsker ikke, at der skal være liberal politik på arbejdspladsen. Det er sådan set det, det går ud på.

Med hensyn til det andet med, at vi ikke tager hensyn til det enkelte menneske, vil jeg sige, at det jo præcis er det, vi gør, fordi vi kan se, at det her forslag ødelægger nogle muligheder og ingen rettigheder giver. Det giver ingen rettigheder, og det ødelægger nogle muligheder.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg tror nu nok, at alle, der er til stede her i salen, ved, hvad det her lovforslag drejer sig om.

Med hensyn til den skyttegravskrig, der har kørt, som ministeren siger, i et halvt års tid, synes jeg efterhånden også, det er lidt pinligt, at lønmodtagerne skal tages som gidsel for, at ministeren og regeringen kan gå ind og lave et større indgreb.

Ministerne sagde selv her, at der havde været et halvt års kampagne mod den her lille ting. Den her lille ting! Mener ministeren hermed, at

et permanent indgreb i overenskomsterne er en lille ting? Det tror jeg ikke det er for lønmodtageren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil nødig have, at den misforståelse breder sig, at jeg ikke synes, det er fint, at folk demonstrerer. Det synes jeg er alle tiders, og det bekræfter vores demokrati. Man kunne godt ønske, at der ved flere lejligheder var demonstrationer, der kunne vise, at vi levede i et vitalt demokrati. Så ingen skal gå fra denne lille seance uden at vide, at jeg sætter utrolig pris på grundlovens bestemmelser om ytringsfrihed og ret til demonstration.

Det, der er det pudsige i denne sag, er, at Socialdemokratiet hele tiden skifter spor. Nogle gange er det et meget lille problem, man kan faktisk slet ikke få øje på problemet, og andre gange er det simpelt hen verdens største problem, vi står med her, som er et angreb på velfærdssamfundet, og vi ender alle sammen som slaver af nogle fæle kapitalister, der sidder rundt omkring.

Kl. 16.10

Hr. Jens Peter Vernersen frister mig næsten over evne ved at sige, at der ikke er brug for liberal politik på arbejdspladserne. Det er næsten himmelråbende, og det illustrerer jo, hvorfor det her lovforslag er nødvendigt. Der er nogle her i landet, der er nødt til at sige, vi tager det enkelte menneskes situation, og hvad det enkelte menneske ønsker, alvorligt, og så prøver at indrette reglerne sådan, at en ældre medarbejder kan nedtrappe, at en kone kan være hjemme hos sin mand, der er gået på pension, så de kan få lidt mere tid sammen, eller at et barn, der er i skolealderen og kommet i puberteten og derfor har lidt vanskeligt ved at følge med i skolen, i en periode kan have enten far eller mor hjemme. Det er jo det, det handler om.

Denne sag er jo kørt op som et angreb på menneskeheden, og derfor vil jeg bare sige, at argumenter om, at organisationerne ikke bryder sig om det, og at nogen skal kunne forhindre folk i at indrette sig, som de vil, får mig til at ranke ryggen, og det giver mig faktisk blod på tanden til at sige, at jeg tror, vi er på rette vej med at hjælpe det enkelte menneske i denne sag.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er godt klar over, at der er mange ting i den her sag, der irriterer ministeren.